

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

सधनुर्जैत्रमादायघोरंजलदनिःस्वनं ॥ दृढज्यमजरं दिव्यं शरं चाशीविषोपमं ॥ ३ ॥ संदधे कर्मुकेतस्मिस्तस्तमनलोपमं ॥ द्रोणं जिघांसुः पांचाल्यो महाज्वा
लमिवानलं ॥ ४ ॥ तस्य रूपं शरस्यासीदनुज्यामंडलांतरे ॥ द्योततोभास्करस्येव घनतिपरिवेष्टिः ॥ ५ ॥ पार्श्वेतिनपराच्छृज्वलंतमिव तद्धनुः ॥ अंतकालमनु
प्राप्तं मे निरेवीक्ष्य सैनिकाः ॥ ६ ॥ तमिषु संहतेन भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ दृष्ट्वा मन्यते देहस्य कालपर्यायमागतं ॥ ७ ॥ ततः प्रयत्नमातिष्ठदाचार्यस्तस्य वारणे ॥
न चास्यास्त्राणि राजेंद्र प्रादुरासन्महात्मनः ॥ ८ ॥ तस्य त्वहानि च त्वारि क्षपाचैकास्य तो गता ॥ तस्य चाङ्गलिभागे न क्षयं जग्मुः पतत्रिणः ॥ ९ ॥ स शरक्षयमाप्ता
द्यपुत्रशोकेन चार्दितः ॥ विविधानां च दिव्यानामस्त्राणामप्रसादतः ॥ १० ॥ उत्सृष्टुकामः शस्त्राणि कृषिवाक्यप्रचोदितः ॥ तेजसा पूर्यमाणश्च युयुधेन यथापु
रा ॥ ११ ॥ भूयश्चान्यत्समादाय दिव्यमांगिरसंधनुः ॥ शरांश्च ब्रह्मदंडाभान् दृष्टुममयोधयत् ॥ १२ ॥ ततस्तं शरवर्षेण महता समवाकित् ॥ व्यशातयच्च सं
क्रुद्धो दृष्टुमममर्षणं ॥ १३ ॥ शरांश्च शतधा तस्य द्रोणे अचिच्छेदसायकैः ॥ ध्वजंधनुश्च निशितैः सारथिचाप्यपातयत् ॥ १४ ॥ दृष्टुमः प्रहस्यान्यत्पुनरादाय
कार्मुकं ॥ शितेन चैवं वाणेन प्रत्यविध्यत्स्तनांतरे ॥ १५ ॥ सोतिविद्धो मेहेष्वासोऽसंभ्रात इव संयुगे ॥ भलेन शितधारेण चिच्छेदास्य पुनर्धनुः ॥ १६ ॥ यच्च अस्य
बाणविकृतं धनूंषि च विशांपते ॥ सर्वं चिच्छेद दुर्धर्षो गदां खड्गं च वर्जयन् ॥ १७ ॥ दृष्टुमं च विव्याध न वभिर्निशितैः शरैः ॥ जीवितांतकरः क्रुद्धः क्रुद्धरूपः परंतप
॥ १८ ॥ दृष्टुमो यथा तस्याश्वान् स्वरथाश्चैर्महारथः ॥ व्यामिश्रय दमेयात्मा ब्राह्ममखमुदीरयन् ॥ १९ ॥ तेमिश्रावद्वशो भंतजवनावातरं हसः ॥ पारावतसवर्णाश्च
शोणाश्च भरतर्षभ ॥ २० ॥ यथासविद्युतो मेघानंदं तोजलदागमे ॥ तथा रेजुर्महाराजमिश्रितारणमूर्धनि ॥ २१ ॥ ईषाबंधं च क्रबंधं रथबंधं तथैव च ॥ प्राणा
शयदमेयात्मा दृष्टुमस्य सद्विजः ॥ २२ ॥ सच्छिन्नधन्वा पांचाल्यो निकृत्तध्वजसारथिः ॥ उत्तमामापदं प्राप्य गदां वीरः पराच्छत ॥ २३ ॥ तामस्य विशिखैस्ती
क्ष्णैः क्षिप्यमाणं महारथः ॥ निजघान शरैर्द्रोणः क्रुद्धः सत्यपराक्रमः ॥ २४ ॥ तांतुं दृष्ट्वानख्याघ्रो द्रोणेन निहतां शरैः ॥ विमलं खड्गमादत्तशतचंद्रं च भानुमत्
॥ २५ ॥ असंशयं तथा भूतः पांचाल्यः साध्वमन्यत ॥ वधमाचार्यमुख्यस्य प्राप्तकालं महात्मनः ॥ २६ ॥ ततः सरथनीडस्थं स्वरथस्य रथेषया ॥ अगच्छदसिमुद्यम्य
शतचंद्रं च भानुमत् ॥ २७ ॥ चिकीर्षुर्दुष्करं कर्म दृष्टुमो महारथः ॥ इयेष वक्षोभे तु स भारद्वाजस्य संयुगे ॥ २८ ॥